

94, 4. 8, 13, 9, 17. 21, 4. 9, 13, 2. अवस्युरासि डवस्वान् VS. 3, 32. 18, 45.

38, 7. Der Anlaut nicht abgeworfen nach ए und ओ P. 6, 1, 116.

अवस्यस् s. u. स्मिन् mit अव.

अवस्वत् (von 1. अवस्) adj. *strebend, begierig* AV. 2, 26, 6.

अवस्वन्त्य (von स्वन् mit अव) adj. *brausend, tosend* VS. 16, 31.

अवहनन (von हन् mit अव) n. 1) *das Dreschen, Aushülsen* KĀTJ. ÇR. 5, 8, 14. Vgl. ग्रन्थवहनन. — 2) *Lunge* Jāg. 3, 94.

अवहरण (von हृन् mit अव) n. *das Wegwerfen* KĀTJ. ÇR. 11, 1, 19. 20, 3, 19. 22, 6, 3. 25, 3, 9. 7, 32. 10, 16. 13, 19. अनव 9, 1, 9. त्रिस्राताव ० ein Ortsname 24, 6, 39.

अवहस्त (1. अव + हस्ति) m. *Rücken der Hand* H. 393.

अवहार (von हृन् mit अव) P. 3, 1, 141. 3, 121, Vārt. Vop. 26, 37. 1) *Einladung (निमन्त्रण)* H. an. 4, 236. MED. r. 244. — 2) *Pause, Einhalt* (im Kampf, im Spiel u. s. w.) diess. — 3) *Dieb* diess. und TRIK. 3, 3, 328. — 4) *Haifisch* oder ein anderes grosses *Wasserthier* AK. 1, 2, 3, 21. TRIK. H. 1351. an. MED. — 5) *ein vor die Augen zubringendes Ding* (उपनेतव्य) H. an. MED. — 6) = धर्मातर ÇABDAR. im ÇKDR. *apostacy, abandoning a sect or cast; re-delivery* WILS.

अवहारक (wie eben) m. = अवहार 4. ÇABDAR. im ÇKDR.

अवहार्य (von हृन् im caus. mit अव) adj. 1) *der zu erstatten, zu bezahlen anzuhalten ist, mit dem acc.: अवहार्यो भवेच्चैव — पूतं दम्म्* M. 8, 198. — 2) *was man erstatten lassen muss: अवहार्यो भवेतो तौ* (आधिष्ठापनिधिश्च) M. 8, 145.

अवहारिका f. *Mauer* Hār. 98.

अवहास (von हस् mit अव) m. *Scherz* BHAG. 11, 42. BRAHMA-P. in LA. 37, 7.

अवहास्य (wie eben) adj. *zu verspotten, dem Spotte ausgesetzt, lächerlich: अवहास्यो बलीयसा* R. 4, 14, 31. अवहार्यमवहास्यं च (प्रधर्षणम्) 6, 74, 11.

अवहृत्विषा f. *Verstellung* AK. 1, 1, 3, 34 (nach BHARATA im ÇKDR. auch n.). भयगौरवल्ज्जदरिर्हृष्याकारगुतिरवहृत्विषा SĀH. D. 69, 16. — *Praktisch* aus अवहृत्विषा *das nicht-nach-aussen-Treten*.

अवहेल (von हेल = हेडु mit अव) n. und ०ला f. *Verachtung* AK. 1, 1, 2, 23. H. 1479. — Vgl. हेल्.

अवहेलन (wie eben) n. dass. ÇABDAR. im ÇKDR.

अवहृर (von हृन् mit अव) m. *krumme Wege, Ränke, Betrug; s. अनवहृर*.

अवाक् s. u. अवाच्.

अवाकिन् (3. अ + वा०) adj. *nicht redend* KĀND. UP. 3, 14, 2.

1. अवाक्की (von 3. अ + वाच्) adj. *sprachlos* ÇAT. BR. 10, 6, 3, 2.

2. अवाक्का (von अवाच्) für die Etym. von अवका gebildet ÇAT. BR. 9, 1, 2, 22.

अवाकपुष्पी (von अवाच् + पुष्प) f. N. einer Pflanze, *Anethum Sowa* Roxb., AK. 2, 4, 3, 18. — Vgl. अथःपुष्पी.

अवाकशाव (von अवाच् + शाव) adj. *mit nach unten gehenden Aesten, von der Ficus religiosa (अश्वत्थ) KĀTHOP. 6, 1.*

अवाकश्रुति (अवाच् + श्रुति) adj. *taubstumm* H. 348.

अवाग्र (1. अव + अग्र) adj. *mit geneigter Spitze, gekrümmt* AK. 3, 2, 20. H. 1456.

अवाञ्छुव (अवाच् + मुव) 1) adj. *mit dem Gesicht nach unten* DRAUP. 9, 24. R. 4, 32, 1. 60, 19. Viçv. 7, 7, 15. RAgh. 2, 60. — 2) m. N. pr. einer Waffe R. 1, 30, 4.

अवाच् (3. अ + वाच्) adj. *ohne Sprache, stumm* AK. 3, 1, 13. H. 349. ÇAT. BR. 14, 6, 8, 8 = BRH. ĀR. UP. 3, 8, 8.

अवाचीन (von अवाच्) 1) adj. f. आ P. 5, 4, 8. *abwärts gerichtet, unten befindlich* AV. 10, 4, 25. अवाचीनानेव ब्रह्मन् वज्रैण 13, 1, 30. अवाचीनाग्रं निमित्त्य (पूष्म्) AIT. BR. 2, 1. यदर्थं नभिरवाचीनं शीर्षः ÇAT. BR. 12, 9, 4, 7. 1, 3, 1, 13. 4, 2, 4, 2. 8. 15. 5, 2, 1, 8. 8, 2, 1, 18. u. s. w. अवाचीनशीर्षिन् 4, 8, 5, 6. ०कृत् KAUC. 82. — MED. n. 160 heisst es: अवाचीनमवाग्रं विपर्यस्ते च; विपर्यस्त weist auf अवाचीन. — 2) m. N. pr. eines Königs MBh. 1, 3770. fg. LIA. I, Anh. XXI.

अवाच्य (3. अ + वा०) adj. 1) *nicht anzureden: अवाच्यो दीक्षितो नाम्ना* M. 2, 128. — 2) *was oder wovon nicht geredet werden darf* AK. 1, 1, 5, 21. H. 266. अवाच्यं वदतो ब्रह्मा कथं न पतितो तव R. 5, 36, 81. वाच्यवाच्यम् 3, 33, 73. Vgl. अवाच्यदेश. — 3) *nicht ausdrücklich bezeichnet; davon nom. abstr. अवाच्यत्व* SĀH. D. 30, 20.

अवाच्यदेश (अ + दे०) m. *die weibliche Scham* TRIK. 2, 6, 22.

अवाजिन् (3. अ + वा०) m. *ein schlechtes Ross: नावाजिनं वाजिनो क्वा सपति* RV. 3, 53, 23.

अवाञ्च (von अञ्च mit अव) 1) adj. nom. m. अवाङ्, f. अवाची *abwärts gerichtet, der untere, unterhalb gelegen* (Gegens. ऊर्ध्वः डुप्राच्यो ऽवहृत्तेदवाचः RV. 4, 23, 6. ऊर्ध्वं अवाचीः पुरुषे तिरश्चीः AV. 10, 2, 11. पश्चिका नाम श्रूतविशेषः पश्चिमः कर्पेर्भवति । तत्र यदा सर्व उतानाः पतन्त्यवाञ्चो वा तदा पातयितान्यं जयति P. 2, 1, 10, Sch. mit abl.: यदवाक्यवाच्याः ÇAT. BR. 14, 6, 8, 3 = BRH. ĀR. UP. 3, 8, 3. = ग्रधामुख AK. 3, 1, 33. H. 457. अवाची दिक् *die untere Richtung, d. h. nach dem Boden hin* (sonst ध्रुवा दिक्) VS. 22, 24. ÇAT. BR. 14, 6, 11, 5 (= BRH. ĀR. UP. 4, 2, 4). 1, 4, 3, 8. 10. 20. 2, 5, 1, 11. 7, 5, 1, 35. u. s. w. MAITR. UP. in Ind. St. 1, 279, 5. अवाकिशरम् adj. M. 3, 249. 8, 94. 11, 73. MATSOP. 4. DRAUP. 8, 22. R. 2, 23, 1. 3, 10, 6. 5, 56, 78. Viçv. 10, 17. अवाक्यण R. 1, 13 in LA. — 2) f. ०ची *Süden* AK. 1, 1, 2, 3. H. 167, Sch. — 3) अवाक् adv. *nach unten, in die Tiefe* H. 1526. व्याममात्रं तिर्यग्वितस्त्यवाक् ĀCV. GRHJ. 4, 1. अवागङ्गुरि तिर्यगङ्गुरिम् KAUC. 87. अवाङ्गरकमयेति M. 8, 75. Nach KULL.: adj. und = ग्रधामुख, wohl weil an andern Stellen in ähnlicher Verbindung अवाकिशराः steht.

1. अवार्त (3. अ + वात Wind) adj. *windlos, nicht vom Winde bewegt, ruhig: आनीद्वातं स्वधया तदेकम्* RV. 10, 129, 2. मिदं कृण्वत्यवाताम् 1, 28, 7. अवाते अर्पस्तरसि 6, 64, 4. vom Soma 8, 68, 7. — 1, 62, 10. AK. 3, 4, 87. In RV. 1, 32, 4 sollte man die Betonung अवार्ता erwarten.

2. अव्रात (3. अ + वात von वन्) adj. *unangefochten, unangestastet: वन्वन्नवतो अस्तुतः* RV. 6, 16, 20. वन्वन्नवतो अग्नि देववीतिम् (पवस्व) 9, 89, 7. स मत्सरः पृतमु वन्वन्नवातः 96, 8. न मृष्यन्ते युवतयो ऽवाताः 6, 67, 7. 64, 5.

अवातल (3. अ + वा०) adj. *nicht blühend* Suçr. 1, 221, 17.

अवादिन् (3. अ + वा०) adj. *gana* आख्यादि.

अवान (von वन् mit अव) 1) m. *das Einathmen, s. अनवानम्*. — 2) adj. *trocken, von Früchten u. s. w.* ÇABDAR. im ÇKDR.

अवातर (1. अव + अतर) adj. *zwischenbefindlich, eingeschlossen: दीप्ता*